

ÎNCHEIERE

09 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului
Judecători

Valeriu Doagă
Sveatoslav Moldovan, Iuliana Oprea

soluționând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Cebotari Ion în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată a lui Mutruc Ludmila împotriva lui Cebotari Ion cu privire la repararea prejudiciului material și moral, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 ianuarie 2016,

C O N S T A T Ă :

La 07 iulie 2014, Mutruc Ludmila a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Cebotari Ion cu privire la repararea prejudiciului material în sumă de 5146 lei, și prejudiciul moral în sumă de 25000 lei.

În motivarea acțiunii a indicat că, la data de 09.12.2011, în jurul orei 18:00, Cebotari Ion i-a aplicat lovituri cu pumnii și picioarele, cauzându-i vătămări corporale ușoare. Pe cazul dat a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia din 13.12.2011 prin care ultimul a fost sancționat în temeiul art. 78 alin. (2) Cod contravențional, fiindu-i aplicată o pedeapsă în mărime de 50 unități convenționale. Potrivit raportului de examinare medico-legală nr. 660 din 10.11.2011 reclamantei i-au fost depistate vătămări corporale ușoare cu dereglarea sănătății de scurtă durată.

Prin hotărârea Judecătoria Orhei din 22.03.2012 a fost respinsă contestația depusă de Cebotari Andrei împotriva procesului-verbal și a deciziei agentului constator din 13.12.2011, pe motiv că cazul nu a fost examinat de organele competente, cu admiterea contestației depuse de Mutruc Ludmila și remiterea materialelor cazului contravențional în adresa procuraturii Orhei pentru soluționare în conformitate cu prevederile art.274 CPP.

Reclamanta indică că prin acțiunile ilegale ale pârâtului a avut nevoie de îngrijiri medicale, suportând un prejudiciu material. La fel, pârâtul după incident nu a încercat măcar să-și ceară scuze, ba mai mult, s-a comportat grosolan și obraznic.

Prin hotărârea Judecătoria Orhei din 23.02.2015, acțiunea a fost admisă parțial dispunându-se încasarea din contul lui Cebotari Ion în beneficiul Ludmilei Mutruc, prejudiciul material în mărime de 1446,28 lei, cheltuielile pentru asistență juridică în sumă de 2500 lei prejudiciul moral în suma de 2000 lei și taxa de stat în beneficiul statului în sumă de 250 lei. În rest pretențiile din acțiune au fost respinse ca

neîntemeiate.

La 23.03.2015, Cebotari Ion a declarat apel împotriva hotărârii instanței, solicitând casarea acesteia, cu remiterea cauzei în prima instanță la rejudecare.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 21 ianuarie 2016 a fost respins apelul declarat de către Cebotari Ion.

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că motivele invocate de apelant nu și-au găsit reflectare de fapt în probele acumulate la materialele dosarului.

În argumentarea deciziei sale instanța de apel a reținut de asemenea că, instanța de fond corect a stabilit circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a pricinii, având la bază cumulul de probe prezentate de părți și în corespundere cu art. 130 CPC, justificat a ajuns la concluzia de a admite parțial cererea, or, la adoptarea actului juridic contestat a fost respectată întocmai legislația în vigoare.

Considerând ilegală decizia instanței de apel, la 06 aprilie 2016, Cebotari Ion a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 ianuarie 2016 cu rejudecarea cauzei și adoptarea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie respinsă.

În argumentarea recursului recurentul a invocat netemeinicia deciziei pe motiv că instanța de apel nu a dat o apreciere corectă faptelor și circumstanțelor cauzei.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare invocate în cererea de recurs, Colegiul atestă că recurentul indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele au apreciat înscrisurile probatoare și au constatat circumstanțele cauzei. În viziunea recurentului, instanțele au examinat superficial litigiul.

Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, Colegiul menționează că, recursul în cauză conține obiecțiile de fapt și de drept, care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele ierarhic inferioare, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei, în modul în care este garantat de articolului 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admitere a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, Colegiul constată că argumentele invocate de recurent nu pot constitui temei de casare a deciziilor recurate, or, acestea nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate

eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC RM cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței Curții Europene, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe când în recursul declarat de Cebotari Ion, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Cebotari Ion ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 432, 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC al RM, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

D I S P U N E:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Cebotari Ion.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului

Valeriu Doagă

Judecători

Sveatoslav Moldovan

Iuliana Oprea